USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Karla Šimky a soudkyň JUDr. Miluše Doškové a Mgr. Evy Šonkové v právní věci žalobkyně: **Z. H.**, zast. Mgr. Filipem Wágnerem, advokátem se sídlem Olšanská 2643/1a, Praha 3, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, ve věci žaloby proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 8. 2020, č. j. OAM-59/LE-LE05-LE05-2020, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 21. 9. 2020, č. j. 2 A 37/2020 - 50,

takto:

I. Kasační stížnost žalobkyně **se odmítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

III. Ustanovenému zástupci žalobkyně Mgr. Filipu Wágnerovi, advokátovi, **se** odměna a náhrada hotových výdajů za řízení o kasační stížnosti **nepřiznává.**

Odůvodnění:

[1] Podanou kasační stížností se žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) domáhala zrušení v záhlaví uvedeného rozsudku Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“), kterým byla zamítnuta její žaloba proti rozhodnutí žalovaného 10. 8. 2020, č. j. OAM-59/LE-LE05-LE05-2020.

[2] Nejvyšší správní soud se kasační stížností zabýval nejprve z hlediska splnění podmínek řízení, neboť pouze v tomto případě může být kasační stížnost soudem meritorně projednána.

[3] Jedna z těchto podmínek, stanovená v § 106 odst. 2 věta první s. ř. s., je, že *(k)asační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, a bylo-li vydáno opravné usnesení, běží tato lhůta znovu od doručení tohoto usnesení.*

[4] Ze spisu městského soudu vyplynulo, že kasační stížností napadené usnesení bylo zástupci stěžovatelky, ustanovenému krajským soudem, doručeno do datové schránky ve

středu dne 23. 9. 2020. Tento den určuje počátek lhůty k podání kasační stížnosti. Poslední den dvoutýdenní lhůty tak připadl na středu dne 7. 10. 2020 (§ 40 odst. 2 věty první s. ř. s.), kdy také uvedená lhůta marně uplynula. Kasační stížnost byla prostřednictvím datové schránky zaslána dne 12. 10. 2020 a téhož dne i doručena Nejvyššímu správnímu soudu, tedy 5 dnů po uplynutí dvoutýdenní lhůty k podání kasační stížnosti.

[5] Na základě výše uvedených důvodů dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že kasační stížnost stěžovatelky byla ve smyslu § 106 odst. 2 s. ř. s. podána opožděně, a proto ji odmítl [§ 46 odst. 1 písm. b) ve spojení s § 120 s. ř. s.].

[6] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

[7] Stěžovatelce byl v řízení před městským soudem ustanoven zástupce, který podle § 35 odst. 10 s. ř. s. zastupuje stěžovatelku i v řízení o kasační stížnosti. Ustanovený zástupce však v řízení o kasační stížnosti v zastoupení stěžovatelky toliko sepsal blanketní kasační stížnost, kterou nadto podal opožděně. Uvedené jednání nepředstavuje takový úkon právní služby, který by směřoval k účelnému uplatnění stěžovatelčina práva v řízení, za nějž by měl kasační soud ustanovenému zástupci přiznat odměnu a náhradu hotových výdajů podle § 35 odst. 10 s. ř. s. ve spojení s § 1 odst. 3 a § 11 odst. 1 a 13 odst. 4 vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif). Nejvyšší správní soud proto rozhodl, že se ustanovenému zástupci stěžovatelky tato náhrada nepřiznává.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení nejsou opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 4. listopadu 2020

JUDr. Karel Šimka
předseda senátu